زمین گردشگری در چابهار

نوشته: محى الدين احراري رودي* و ژيلا شاهرخي خر گردي *

*دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار

Geotourism in Chabahar

By: M .Ahrari rudi* & Zh. Shahrokhi khargerdi*

*Chbahar Maritime University

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۶/۰۷/۲۵

تاریخ دریافت: ۳۰ /۰۳/ ۱۳۸۶

چکیده

چابهار با داشتن اشکال زیبا و متنوع زمین شناسی، یکی از مهم ترین مناطق زمین گردشگری ایران است. این مناظر جذاب زمین شناسی، آن چنان تماشایی است که همواره گردشگران بسیاری را به این نقطه از ایران می کشاند. از جمله مهم ترین این چهرههای زمین ریخت شناسی می توان به گل فشانها، غار تیس، کوههای مریخی، پر تگاههای ساحلی، تالابها، تپههای ماسهای، ستونهای فرسایشی، لایهبندی و غیره اشاره کرد که بسیار جذاب و دیدنی است. در زیر به معرفی این جاذبههای زمین شناسی دیدنی پر داخته می شود.

كليد واژهها: زمين گردشگري، جاذبههاي زمين شناسي، گل پاشان، تيس، دود كش جن، تالاب.

Abstract

Regarding different and beautiful geological features, Chabahar is one of the most important geotouristic sites in Iran. The attractive geological landforms are so spectacular that always attract a lot of tourists to the area. Some of the important geomorphological features are mud-volcano, ties cave, Mars land, cliff, lagoons, sand dune, erosion columns, bedding and etc. These geomorphologic features are introduced in details as follow.

Kaywords: Geotourism, Geological attractive, Gel pashan, Ties, Erosion columns, Lagoon

مقدمه و روش مطالعه

انسان و زمین دو واژه در هم تنیده هستند که تاریخی طولانی را با هم گذراندهاند و انسان چنان شیفته مأوا و آشیانه خود است که میخواهد کنجکاوانه وقایع پیش از بودن خود را نیز بداند و چهره زمین را از کودکی آن بشناسد. زمین گردشگری (ژئوتوریسم) از سه کلمه ژئو به معنی زمین، تور به معنی گردش و ایسم به معنی مکتب تشکیل شده است که در کل به معنی زمین گردشگری است. زمین گردشگری یکی از جدیدترین انواع گردشگری است که زیر شاخه بوم گردشگری (اکوتوریسم) بوده و بعد از موضوع زمین پارکها (ژئو پارکها) از سال ۲۰۰۰ میلادی، مورد توجه یونسکو قرار گرفت. امروزه گردشگری و جذب گردشگر به عنوان یکی از مسائل مهم در شناساندن پتانسیلهای یک منطقه و جذب سرمایههای خارجی در

کشورهای جهان مطرح است به طوری که در برخی کشورها، برای گسترش فعالیتهای مربوط به جذب گردشگر و ایجاد زیرساختهای مناسب برای فعالیت در این زمینه اقدام به تشکیل وزارتخانههایی با این عنوان کردهاند.

در زمین گردشگری به عنوان زیرمجموعه مهم بوم گردشگری سعی می شود پدیده های طبیعی و تماشایی زمین شناسی، چه از نظر تخصصی و چه از لحاظ جاذبه های عمومی، برای معرفی به گردشگران مورد بررسی قرار گیرند. در واقع هر محلی که به خاطر شرایط ویژه خود مانند پدیده های زمین شناسی، زیست محیطی، پوشش گیاهی و دیگر زیباییهای طبیعی مورد بازدید قرار گیرد در زمین گردشگری می گنجد. شاید بتوان ایران را به عنوان یکی از کشورهایی مطرح کرد که از نظر رخدادهای متعدد در دورانهای مختلف

زمین شناسی، پدیده های جذاب زمین شناسی را شامل می شود و این مهم مربوط به نقطه خاصی از کشور نمی شود، بلکه در کل ایران گسترده است. منطقه چابهار از جمله مناطقی از ایران است که به دلیل شرایط خاص اقلیمی و زمین شناسی از جمله نوسانات سطح آب دریا در طی زمانهای مختلف زمین شناسی، فرایندهای هوازدگی و فرسایش و نیز نیروهای زمین ساختی ناشی از زون فرورانش، ساختارها و پدیده های منحصر به فردی دارد. شاید بتوان گفت که در منطقه چابهار عوامل مختلف طبیعی دست به دست هم داده اند تا این ساختارها و پدیده های جذاب را ایجاد کنند. در بین این اشکال و ساختارهای طبیعی، می توان از کوههای بد بوم یا کلوت مانند، گل فشانها، پادگانه ها و سواحل صخره ای، تپههای ماسه ای، اشکال قارچی شکل و کندویی، لایه بندیهای متناوب و توالیهای رسویی، دود کش جن، تختگاه دیو و دهها نمونه دیگر را نام برد که هر یک خود نمایشی زیبا از فعالیتهای رخ داده در طی سالیان دراز است.

ناحیه مورد بررسی جنوب خاور ایران، در جنوب زون زمین شناسی مکران ساحلی واقع در 197 کیلومتری زاهدان قرار دارد. این منطقه بین طول جغرافیایی 10° ۲۵ تا 10° ۲۵ خاوری و عرض جغرافیایی 10° ۲۵ شمالی قرار دارد. شهر چابهار به عنوان جنوبی ترین شهر استان سیستان و بلوچستان، بر روی یک پادگانه دریایی ساحل بنا شده که حدود ۱۰ متر از سطح دریا ارتفاع و وسعتی حدود ۱۴ کیلومتر مربع دارد (شکل 10°). کوههای منطقه دارای روند خاوری – باختری بوده و بام آنها اغلب مسطح است. روش مطالعه بر اساس مطالعات کتابخانهای و بررسی کارهای قبلی، عملیات صحرایی، عکسبرداری و مطالعات زمین شناسی استوار بوده است. در این روش دقت شده تا بهترین و مهم ترین جاذبههای مناطق سواحل شمالی دریای عمان و منطقه چابهار در محدوده جغرافیایی فوق معرفی شود.

بحث

منطقه چابهار با توجه به برخورداری از شرایط خاص اقلیمی و زمین شناسی از جمله قرار گرفتن در عرضهای پایین جغرافیایی و نزدیکی به منطقه استوایی و نوسانهای اندک دمایی در طول سال، دارای ریخت شناسی بی نظیری نیز هست و همین مسئله می تواند باعث تبدیل شدن این منطقه به قطب زمین گردشگری ایران شود. وجود ساختارهای منحصر به فرد در این منطقه در کنار جاذبههای گردشگری تاریخی و فرهنگی، مناطق حفاظت شده و پوشش گیاهی و مساجد و امامزادهها و ... به غنای گردشگری و توانهای بالقوه این منطقه افزوده است. غار تیس، گل فشان کهیر، چالههای زمین ساختی، اشکال قارچی

شکل، کوههای مینیاتوری، خلیج نعل اسبی چابهار، بنای امامزاده سید غلام رسول، مقبره شیخ شمیل، شهرک پر تغالیها و ... در این منطقه باعث توجه خاص سازمانهای یونسکو و گردشگری جهان به منطقه مورد مطالعه شده است. در زیر به چند نمونه از مهم ترین چهرههای ریخت شناسی که هر سال صدها گردشگر را به این منطقه ساحلی می کشاند، می پردازیم (بنا به گزارش روابط عمومی منطقه آزاد چابهار مندرج در راهنما و نقشه گردشگری (۱۳۸۴)، تعداد گردشگران و مسافران در سال ۱۳۸۳ به چابهار و منطقه آزاد تجاری - صنعتی ۵۷۳۲ نفر بوده است).

1) گلفشانها

یکی از اشکال و پدیدههای زمین ریختشناختی بسیار زیبا، دیدنی و بديع در منطقه مورد مطالعه، گلفشانها هستند. مردم منطقه چابهار و حومه از اصطلاحات متعددی مانند، گل پر (Gelpor)، بوتن (Bootten)، گل پاشان (Gel pashan) و ناپک (Napag) برای گل فشانها استفاده می کنند. این پدیده در واقع پدیدهای طبیعی و همانند آتشفشان است که به صورت تپهای مخروطی بوده و به جای گدازه از دهانه آن گاز متان و دی اکسید كربن به همراه گل خارج مىشود(شكل١). اين گلفشانها بر اثر حركات ناشی از فرورانش پوسته اقیانوسی کف دریای عمان به زیر پوسته قارهای به وجود آمدهاند این گلفشانها جوان بوده و آغاز پیدایش آنها به ۳۰ تا ۴۰ هزار سال پیش باز می گردد (نگارش، ۱۳۸۰). گلفشانها علاوه بر این که یکی از مناظر جالب و زیبای زمین گردشگری هستند، خواص درمانی خاص خود را دارند به طوری که گلهای آنها برای درمان بیماریهایی مانند دردهای مفاصل و ستون فقرات، سفتی مفاصل، بیماریهای عصبی، مراحل اولیه تنگی عروق و انقباضات عضلانی، بیماریهای زنان بسیار سودمند است (Guliyev & Feizullayev,2001). گفته می شود که استحمام کردن درگلفشانها به خاطر وجود عناصر شیمیایی خاص در ترکیبات آنها، برای پوست بسیار سودمند است و باعث جوان کردن پوست انسان و بهبود ناراحتیهای پوستی می شود (نگارش، ۱۳۸۵). در بسیاری از نقاط ایران و جهان از جمله در آذربایجان برای درمان از روانههای گلی(گل و آب گرمی که از دهانه خارج می شود) گل فشان استفاده می شود که در منطقه چابهار به علت موقعیت جغرافیایی و مشکل راه دسترسی به آنها، زیاد از آنها استفاده نمىشود.

۲) کوههای مریخی

در ۲۰ تا ۲۵ کیلومتری چابهار در سواحل شمالی دریای عمان، جاده

چابهار – گواتر، ریزش باران و فرسایش بادی بر کوههای مارنی- ماسه سنگی سبز رنگ منطقه، مناظر زیبا از پستی بلندیهای منظم ایجاد کرده که به زمینهای بد بوم (Bad Land)، کلوت، کوههای مریخی و کوههای مینیاتوری مشهور میباشد (شکل ۲). این کوهها در امتداد خاوری – باختری موازی با طول جاده چابهار به گواتر به صورت ستیغهایی متوالی گسترده شدهاند که به نوع خود بسیار دیدنی و زیباست.

3) معادن نمک

در شمال باختر چابهار در منطقه پلاژ ساحلی تیس، کارگاههای نمک یابی متعددی وجود دارند که منبع اصلی آنها آب دریاست. این نمکها به روش سنتی استخراج می شوند. آب دریا توسط چاهها و کانالهایی که در منطقه ساحلی حفر شده اند به داخل حوضچههایی منتقل شده و در آنجا به مدت ۱۳ – ۱۲ روز به حالت سکون باقی می ماند و به روش تبخیری بلورهای نمک بر سطح حوضچهها تشکیل می شوند (شکل ۳). پس از گذشت حدود دو هفته، آب تبخیر شده و بلورهای سخت شده نمک از تمام حوضچهها، برداشت می شود.

4) ستونهای فرسایشی

باد به عنوان عامل اصلی فرسایش در منطقه مانند آبهای جاری، باعث فرسایش و حمل رسوبات می شود و پس از برخورد به موانع سنگی باعث سایش سطح آنها می شود. این عامل در بخشهای ساحلی باعث ایجاد ساختهای زیبایی مانند دود کش جن(شکل ۴) و تختگاه دیو(شکل ۵) شده است که توجه هر بینندهای را به خود جلب می کند. ارتفاع این ستونهای فرسایشی گاه به ۴۶ متر می رسد. همچنین در بخش شمالی منطقه مورد مطالعه به علت قرار گیری رسوبات سخت بر روی رسوبات نرمی که در معرض هوازدگی و فرسایش قرار گرفته اند، تودههای بسیار بزرگی از بخشهای سخت جدا شده و در مسیر جادهای قرار گرفته که به علت بزرگی قطعات از آنها به عنوان میدان استفاده نمودهای ۴0.

۵) اشکال قارچی شکل یا صدفی

فرسایش بادی همراه با عمل آبهای جاری بویژه باران در سواحل جنوبی چابهار، ساختارهای زیبا و دیدنی به اشکال قارچی و کندویی ایجادکرده است که در منطقه بومیان به غلط به عنوان صدف از آنها نام می برند (شکلهای ۷ و ۸). این شکلهای زیبا در بخش ماسه سنگی و کربناتی به فراوانی دیده می شود.

ج) تپه های ماسهای و ساخت موجنقش

در منطقه مورد مطالعه، به ویژه در بخشهایی که باد قوی دائمی یا موقتی و رسوبات آواری از جمله ماسه و جود داشته باشد، تپههای ماسهای شکل می گیرد. در این منطقه، این عامل باعث شده است که تپههای ماسهای به همراه موجنقشهایی گسترش یافته که به فراوانی در منطقه ساحلی به ویژه در جنوب خاور چابهار یافت می شوند (شکل ۹).

۷) سواحل صخرهای با پادگانههای دریایی

هر جا که عوامل آب، باد با محیط خشکی در تماس باشند، فرایند فرسایش و هوازدگی شدت بیشتری دارد و باعث ایجاد اشکال ساحلی خاصی می شود. در منطقه مورد مطالعه، اثر عوامل مذکور به ویژه تأثیر امواج باعث تخریب سواحل شده و جلوه گاه زیبایی از دریا و صخرههای تشکیل شده را به نمایش گذاشته است که پادگانههای دریایی یا دیوارههای ساحلی، از دیگر اشکال دیدنی منطقه ساحلی چابهار است (شکل ۱۰). این صخرهها در برخی موارد تا دیدنی منطقه دارند که یکی از مناظر دیگر جذب گردشگر هستند.

٨) سواحل ماسهاي

در منطقه مورد مطالعه بویژه در سواحل کم شیب، افزایش رسوبات دانهریز، رسوبگذاری شدت بیشتری یافته و باعث برجای گذاشتن رسوبات جدید و گسترش سواحل کشندی شده که در منطقه به سواحل ماسهای و نیز سواحل شنی معروف است. این رسوبات در مناطق شمال باختر و باختر چابهار مناظر زیبای ساحلی را به وجود آورده که همواره بینندگان متعددی را به این منطقه می کشاند (شکل ۱۱).

٩) لايەبندى

در منطقه مورد مطالعه توالیهای رسوبی بسیار زیبا با ساختهای رسوبی جالب و متعــــدد دیده می شود که در رســـوبات ماسهسـنگی و مخلوط سیلیسی – آواری و کربناتی به فراوانی دیده می شوند. این شکلها که نشانهای از تاریخچه رسوبگذاری واحدهای مذکور هستند، خود از مناظر جذاب طبیعی است(شکل ۱۲).

۱۰) غار تیس

در شمال منطقه مورد مطالعه، در روستایی به نام تیس منظره زیبایی از یک غار وجود دارد. این غار در رسوبات مخلوط سیلیسی – آواری و کربناتی شکل گرفته که به علت شیب لایهها و ورود آبهای جاری به تدریج رسوبات

کربناتی حل شده و منجر به تشکیل این غار شدهاند. در این غار لایهبندیهای مورب و متقاطع متعدد و زیبایی دیده می شود (شکل ۱۳).

11) آثار باقی مانده بر سواحل

در منطقه مورد مطالعه، موجودات زنده از جمله کرمها، خرچنگها، پرندگان دریایی و ... آثاری بر روی سواحل برجای گذاشتهاند که نشان دهنده فعالیت آنهاست (شکل ۱۴). همچنین اثرات آب دریا بویژه تأثیر آب اسیدی بر روی سواحل کربناتی باعث ایجاد حفرههای انحلالی متوسط و بزرگ مقیاس شده است (شکل ۱۵).

١٢) تالابها

در جنوب محور جاده چابهار – گواتر تالابها و مردابهای متعددی و جود دارد. یکی از این حوضه های دیدنی، تالاب سرخ لیپار (شکل ۱۶) است که با داشتن آبهای سرخ رنگ منظره زیبایی را به خود گرفته است. برخی بر این باورند که رنگ سرخ آن به علت و جود با کتریهایی است که از نمک موجود در مرداب استفاده می کنند. به نظر می رسد این تالاب به علت افزایش بارند گیهای فصلی و بالا آمدن سطح آب دریا تشکیل شده و پس از قطع ار تباط آن با محیط دریا و تشکیل رسوبات جدید ساحلی، به شکل تالاب بر جای مانده است.

13) جنگل لیپار

در منطقه مورد مطالعه به علت وضعیت اقلیمی خاص آن، گیاهان مختلفی رشد می کنند. می توان گفت کشاورزی در تمام ایام سال در چابهار جریان داشته و انواع میوههای گرمسیری و نیز درختان و گلهای خودرو متعددی و جود دارد. در کنار این جنگل، تالاب سرخ رنگ لیپار و رودخانه فصلی لیپار و جود دارد که به جاذبههای منطقه افزوده است. یکی از مناظر زیبای منطقه و جود دارد که به جاذبههای منطقه افزوده است. یکی از مناظر زیبای منطقه و جود جنگل لیپار است که در آن انبوهی از درختان ولو یا چش(نامهای محلی) و نخلستانهای وسیع دیده می شود (شکل ۱۷). علت گسترش این جنگل و جود رودخانه فصلی لیپار است که تأمین آب مورد نیاز این درختان کم آب را به عهده دارد. همچنین رودخانه مذکور باعث ایجاد درههای وسیع V شکل

شده است که خود نیز از جلوههای زمین شناسی منطقه است.

۱۴) خلیج پزم

در شمال باختر منطقه مورد مطالعه، منطقه ای به نام پزم وجود دارد که خلیج نعلی شکلی را به وجود می آورد. در این منطقه رسوبات ساحلی تحت تأثیر شدید نوسان سطح آب دریا در طی زمان شده و تغییر چشمگیری را در خط ساحلی موجب شده است (شکل ۱۸).

۱۵) سواحل دارای پوستههای فسیلی

در منطقه مورد مطالعه، شکلهای زیبایی از سواحل مرتفع دریایی با فسیلهای فراوان به طور عمده از گروه نرم تنان وجود دارد که همواره مورد توجه علاقهمندان است(شکل ۱۸). این سواحل به نام پادگانههای دریایی معروفاند و با پوستههای دوکفهایهای عهد حاضر، یکی از جلوههای طبیعی منطقه ساحلی چابهار است.

نتيجهگيري

امروزه گردشگری و جذب گردشگر به عنوان یکی از مسائل مهم در شناساندن پتانسیلهای یک منطقه و جذب سرمایههای خارجی در کشورهای جهان، مطرح است به طوری که در برخی کشورها، برای گسترش فعالیتهای مربوط به جذب گردشگر و ایجاد زیرساختهای مناسب برای فعالیت در این زمینه اقدام به تشکیل وزار تخانههایی با این عنوان نمودهاند. در واقع هر محلی که به خاطر شرایط ویژه خود مانند پدیدههای زمین شناسی، زیست محیطی، پوشش گیاهی و دیگر زیباییهای بالقوه مورد بازدید قرار گیرد، در زمین گردشگری می گنجد. منطقه چابهار از جمله مناطقی است که به علت شرایط خاص اقلیمی و زمین شناسی از جمله نوسانات سطح آب دریا در طی زمین ساختی ناشی از زون فرورانش شامل ساختارها و پدیدههای طبیعی بسیار زمین ساختی ناشی از زون فرورانش شامل ساختارها و پدیدههای طبیعی بسیار دیدنی و متنوع است.

شکل ۲- نمایی از کوههای مریخی در جنوب خاور چابهار، اندازه پیکان ۲متر.

شکل ۱- نمایی از گلفشان کهیر در شمال خاور چابهار، اندازه پیکان ۱/۵ متر.

شکل ۳- استخراج نمک به روش تبخیری در منطقه ساحلی چابهار، اندازه پیکانها ۲/۲۵ متر.

شکل ۵- نمایی از تخت دیو در چابهار، اندازه پیکان ۲/۵ متر

شکل ۴- نمایی از دودکش جن در چابهار، اندازه پیکان ۹متر.

شکل ۶- قرارگیری توده بزرگ ماسهسنگی در مسیر، اندازه پیکان ۱/۹ متر.

شکل ۷- نمایی از ساختار صدف در چابهار، اندازه پیکان ۷۵/۰متر.

شکل ۸- نمایی از ساختار قارچی شکل در جنوب خاور چابهار، اندازه پیکان ۵/۰متر.

شکل ۹- تپههای ماسهای در جنوب خاور چابهار، اندازه پیکان ۷/۵متر.

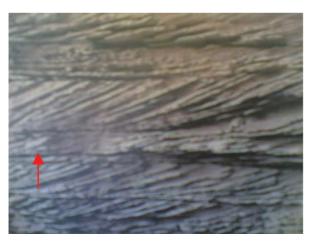

شكل ۱۱- سواحل كشندى منطقه ساحلي ليپار، اندازه پيكان ١/٥ متر.

شکل ۱۰- پادگانههای دریایی در پارک ساحلي چابهار اندازه پيکان ۳/۵ متر.

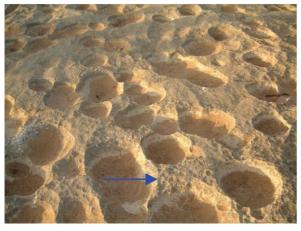

شکل ۱۳- لایهبندیهای مورب در غار تیس، اندازه پیکان ۰/۳۵ متر.

شكل ۱۲- لايهبندي رسوبات در جنوب خاور چابهار، اندازه پیکان ۱/۳۵ متر.

شکل ۱۵- وجود حفرههای انحلالی در سواحل صخرهای، اندازه پیکان ۰/۲۲ متر.

شكل ۱۴- نمايي از آثار فعاليت موجودات ساحلی، اندازه پیکان ۱/۱۵ متر.

شکل ۱۷- جنگل لیپار در جنوب خاور چابهار، اندازه پیکان۳/۲۵ متر.

شكل ۱۶- تالاب سرخ ليپار در جنوب خاور چابهار، اندازه پیکان ۳ متر.

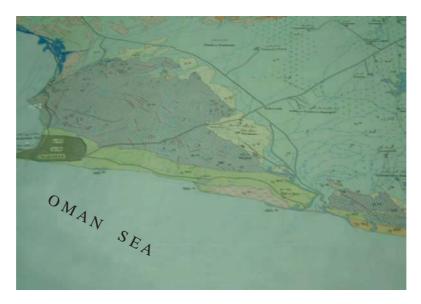

شكل ١٩- نمايي از سواحل با پوستههای نرم تنان، اندازه پیکان ۱ متر.

شکل ۱۸- خلیج پزم با تغییر خط ساحلی در شمال خاور چابهار، اندازه پیکان ۰/۷۵ متر.

شکل ۲۰- بخشی از نقشه زمین شناسی چابهار (اقتباس از صمدیان و جعفریان (۱۳۷۵)، مقیاس ۱۰۰۰۰: ۱)

كتابنگاري

احراری رودی، م.، ۱۳۸۵– چینهنگاری سکانسی و بررسی تغییرات سطح آب دریا در رسوبات پلیو- پلیستوسن ناحیه شرق چابهار، پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشگاه فردوسی مشهد، گروه زمین شناسی.

روابط عمومی منطقه آزاد تجاری – صنعتی چابهار، ۱۳۸۴– راهنما و نقشه گردشگری (جهانگردی ابزاری برای صلح و گفتگوی تمدنها). صمدیان و جعفریان، ۱۳۷۵–نقشه زمینشناسی چابهار، مقیاس ۱۰۰۰۰۰: ۱، سازمان زمینشناسی و اکتشافات معدنی ایران. نگارش، ح.، ۱۳۸۰- گلفشانها و گستره جغرافیایی آنها در ایران، مجله علوم انسانی دانشگاه سیستان و بلوچستان، شماره سیزده. نگارش، ح.، ۱۳۸۵- بررسی برخی از جنبههای علمی و کاربردی گلفشانها، مجله زمین شناسی کاربردی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان، شماره سه.

Reference

Guliyev, I.S.A., Feizullayev, 2001- All About Mud Volcanoes, Geology Institute of Azerbaijan National Academy of Sciences.